

Til lovforslag nr. L 55. Beretning afgivet af skatte- og afgiftsudvalget den 6. august 1981

Beretning

over

Forslag til lov om ændring af ligningsloven

(Fradrag for udgifter til bistand i skattesager)

[af Anders Poulsen (V) m.fl.]

Udvalget har behandlet lovforslaget i nogle møder og har herunder stillet spørgsmål til ministeren for skatter og afgifter, som denne har besvaret skriftligt og i samråd.

Ministeren for skatter og afgifter har over for skatte- og afgiftsudvalget oplyst, at det nedsatte udvalg om eventuel styrkelse af lovfortolkningen inden for skatteadministrationen bl.a. arbejder med en nærmere analyse af en række domme på skatteområdet. Analysen tager sigte på at klarlægge, i hvilket omfang skatteadministrationens fortolkninger ændres af domstole. Udvalget agter endvidere at undersøge det rimelige i, at skatteydernes mulighed for at få ændret de tidligere års ansættelser er begrænset til de seneste 3 år, medens skattemyndighedernes adgang ikke er tilsvarende begrænset.

Det falder derimod ikke inden for udvalgets kommissorium at beskæftige sig med spørgsmålet om fradragsret for udgifter til bistand i skattesager.

Et *mindretal* (socialdemokratiets og socialistiske folkepartis medlemmer af udvalget) kan tilslutte sig ovennævnte synspunkter.

Et *andet mindretal* (venstres medlemmer af udvalget) udtrykker sin beklagelse over, at det ikke har været muligt at få lovforslaget gennemført. Mindretallet skal på den baggrund henstille til skatteministeren, at fradragsret for udgifter til bistand i skattesager gennemføres administrativt. I den forbindelse skal man henvise til folketingets ombudsmands redegørelse af 8. maj 1980 om spørgsmålet, hvori ombudsmanden i sin konklusion

udtrykker sin tvivl om rigtigheden af, at den omhandlede fradragsret kan anses for ophævet. Ombudsmanden mener, at statskattelovens § 6 giver lovhjemmel for fradragsretten, at retssikkerhedshensyn gør det betænkeligt, at man administrativt nægter fradragsretten, samt at der ikke er grundlag for den antagelse, som forvaltningen har lagt til grund for den administrative afgørelse, hvorved fradragsretten ophørte.

På grundlag af disse klare udtalelser fra folketingets ombudsmand finder mindretallet det yderst kritisabelt, at ministeren ikke gennemfører fradragsretten for udgifter til bistand i skattesager.

Det kritisable ved ministerens passivitet på området understreges af, at statskattedirektoratet i sin udtalelse af 25. september 1979 til skattedepartementet anfører, at fradragsretten vil indebære en administrativ lettelse. Dertil kommer, at Advokatrådet, Foreningen af statsautoriserede Revisorer, Foreningen af registrerede Revisorer og andre gentagne gange har henvendt sig såvel til skatteministerens som til folketingets skatte- og afgiftsudvalg og påpeget de urimelige virkninger af den manglende fradragsret. Netop disse argumenter er på det seneste blevet understreget særlig tydeligt ved bl. a. TV-udsendelsen den 24. juni d.å. om: »Skatteborgere i klemme«, hvor den i udsendelsen medvirkende familie efter ca. 6 års forløb og idelig kamp i rekursystemet vandt en skattesag ved højesteret, men derefter stod tilbage med en regning på et stort beløb til bistand i skattesager. Omkostninger, de ikke er fradragsberet-